

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 56/2012
21.06.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљених З.Т. и М.Ђ., због кривичних дела крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 445/12 од 13.06.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4658/10 од 14.12.2010. године и против поступка који је претходно тој пресуди, у седници већа одржаној дана 21.06.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

уважава се захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 445/12 од 13.06.2012. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда у односу на окривљеног М.Ђ. у осуђујућем делу, а коју чине пресуда Првог општинског суда у Београду VI К 948/2009 од 06.10.2009. године и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 4658/10 од 14.12.2010. године и према окривљеном М.Ђ., на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА,

да је:

1. у периоду од 23.09.2005. године до 28.12.2005. године у Београду, у стању урачунљивости у више наврата одузимао туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем себи прибави не малу противправну имовинску корист, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и свестан да је његово дело забрањено, тако што је

а) дана 23.09.2005. године на стадиону Фудбалског клуба ... одузео на штету НН оштећеног мобилни телефон „Нокиа ...“ вредности веће од 8.000,00 динара, на тај начин што је ушао у једну од свлачионица у којој никога није било и из јакне окачене на чивилук одузео наведени телефон, који је потом истог дана продао у продавници мобилних телефона ...;

б) дана 26.10.2005. године у ул. ..., одузео на штету П.Б. мобилни телефон „Сони Ериксон ...“ са картицом бр. ..., вредности око 13.600,00 динара, на тај начин што је ушао у свлачионицу ОШ ... у којој никога није било и из јакне оштећеног која је била окачена на чивилук одузео наведени телефон, који је сутрадан продао;

ц) дана 13.12.2005. године у ул. ..., одузео на штету Н. Д. 130,00 динара и црни мобилни телефон „Ериксон ...“ са картицом бр. ..., вредности око 2.500,00 динара, укупне вредности од око 2.630,00 динара, на тај начин што је ушао у свлачионицу школе ... у којој никога није било и из панталона оштећеног одузео 130,00 динара, а из торбе оштећеног наведени телефон, који је сутрадан продао;

д) дана 28.12.2005. године у ул. ..., одузео на штету П. У. мобилни телефон „Нокиа ...“ светло-плаве боје са нијансама тамно-плаве боје са картицом бр. ..., вредности око 12.000,00 динара, а на штету М. М. светло-плави мобилни телефон „Сони Ериксон ...“ са картицом бр. ..., вредности око 8.000,00 динара, на тај начин што је ушао у свлачионицу ОШ ..., у којој никога није било и са полице из ранца оштећеног П. одузео телефон марке „Нокиа ...“, а из џепа фармерки оштећеног М. телефон „Сони Ериксон ...“, које телефоне је потом продао,

и тиме себи прибавио противправну имовинску корист у укупном износу од око 44.230,00 динара,

- чиме би извршио продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава .

Образложење

Пресудом Првог општинског суда у Београду VI К 948/2009 од 06.10.2009. године оглашени су кривим, окривљени З.Т., за кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика (КЗ) и окривљени М.Ђ., за продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези са чланом 61. КЗ и за та кривична дела осуђени на казне затвора у трајању од 1 (једне) године. Окривљеном М.Ђ., на основу члана 83. КЗ, изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана. Окривљени су ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава. Оштећени Р. С., Д.Н., М.М., Г.П. и Б.П., ради остваривања имовинско-правног захтева упућени су на парницу.

Истом пресудом, окривљени З.Т. и М.Ђ., на основу члана 355. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), ослобођени су од оптужбе за кривично дело злоупотреба платне картице у саизвршилаштву из члана 225. став 4. у вези са ставом 2. и у вези са чланом 33. КЗ и ослобођени су плаћања трошкова кривичног поступка у том делу, који падају на терет буџетских средстава, док је оштећени Р.С. ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Одлучујући о жалбама јавног тужиоца Првог општинског јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног З.Т., адв. Б.М., изјављеним против наведене првостепене пресуде, Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 4658/2010 од 14.12.2010. године, одбио је ове жалбе као неосноване и првостепену пресуду потврдио.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 445/12 од 13.06.2012. године, против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4658/10 од 14.12.2010. године, због повреде одредбе члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан захтев за заштиту законитости, укине наведену пресуду Апелационог суда у Београду и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, сходно одредби члана 422. став 2. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости окривљеном М.Ђ. и одржао седницу већа у одсуству Републичког јавног тужиоца, обавештеног о седници у смислу члана 422. став 3. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са наведеним правноснажним пресудама, па је након оцене навода и предлога изнетих у захтеву за заштиту законитости, нашао да је захтев основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду повређена одредба члана 385. став 3. ЗКП.

Наведеном законском одредбом прописано је да другостепени суд о свим жалбама изјављеним против исте пресуде одлучује једном одлуком.

У конкретном случају, Апелациони суд у Београду, побијаном пресудом је одлучивао о жалбама које су против пресуде Првог општинског суда у Београду VI К 948/2009 од 06.10.2009. године изјавили јавни тужилац Првог општинског јавног тужилаштва у Београду и бранилац окривљеног З.Т., а сасвим је занемарио благовремену жалбу коју је изјавио окривљени М.Ђ. лично против исте пресуде и то осуђујућег дела којим му је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана.

На тај начин, пропуштајући да одлучи и о жалби окривљеног М.Ђ., односно да, сходно обавези из члана 385. став 3. ЗКП, истовремено одлучи о свим жалбама изјављеним против означене првостепене пресуде, другостепени суд је учинио повреду одредаба кривичног поступка која је била од утицаја на законито и правилно доношење другостепене пресуде у овом случају, чиме су формално испуњени законски услови за укидање другостепене пресуде.

Међутим, Врховни касациони суд је нашао да је након доношења побијане другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног М.Ђ. за кривично дело из члана 203. став 1. у вези са чланом 61. КЗ, које му је стављено на терет оптужним актом од 26.01.2009. године и за које је оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом. Наиме, ради се о кривичном делу за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године (за дело из члана 203. став 1. КЗ прописана је новчана казна или затвор до три године), па у смислу члана 103. тачка 6. КЗ застарелост кривичног гоњења за ово дело настаје кад протекне три године од извршења дела, а сходно одредби члана 104. став 6. КЗ настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, дакле, у конкретном случају кад протекне шест година од извршења дела. Према опису у оптужном акту, кривично дело из члана 203. став 1. у вези са чланом 61. КЗ које је окривљеном М.Ђ. стављено на терет извршено је у периоду од 23.09.2005. године до 28.12.2005. године када је предузета последња радња извршења, што значи да је апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то дело наступила 28.12.2011. године. Како је услед околности наступања апсолутне застарелости искључена свака даља радња у правцу кривичног гоњења окривљеног за наведено кривично дело, то је по правилној примени (члан 354. тачка 3. ЗКП), оптужба према окривљеном М.Ђ. за предметно кривично дело морала бити одбијена и у том смислу правноснажне пресуде преиначене.

Из изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008) у вези са чланом 420. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП и члана 197. става

1. ЗКП у погледу трошкова поступка, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Наташа Бањац

Председник већа-судија,

Бата Цветковић